

ॐ

અથ: શ્રીરામાયનમ:

શ્રી સદ્ગુરુચરણકમલેભ્યોનમ:

“ સર્વ ધર્માન્ પરીત્યજ્ય, મામેકં શરણું વૃજેત્ ।
અહંત્વામ્ સર્વ પાપેભ્યો મોક્ષઘશ્યામિમાશુચ ૧૧ ”

શ્રી સદ્બોધ સંગ્રહ

સ્વધર્મ સમાજ તરફથી સંગ્રહીત કરી છપાવનાર,
ડકર હરજીવનદાસ મેઘજી.

મુંબઈ.

બુલેશ્વર પ્રીટીંગ પ્રેસ.

પ્રત

૧૦૦૦

સને ૧૯૧૦

સંવત ૧૯૬૬

गुजराती विधापीठ ग्रंथालय
गुजराती कॉपीराइट-संग्रहस्तुति.

३२५८
४-११

अगणितगुणम प्रमेय माधं, सकल जगत्स्थितिसंयमादिहेतुम् ॥
 उपरम परमं परात्मभूतं सततमहंप्रणतो स्मिरामयंद्रम् ॥ १ ॥
 निरवधिसुनमिंदिरालयाक्षं, क्षपितसुरेन्द्रयतुर्मुष्पादिदुःखम् ॥
 नरवरमनिशंनतोस्मिरामं, वरदहंवरयापभाणुहस्तम् ॥ २ ॥
 त्रिलुवनकमनीयइपभीडयं, रविशतभासुरभीहितमदानम् ॥
 शरणुदमनिशंसुरागमुवे, कृतनिलयंरधुनंदनंप्रपद्ये ॥ ३ ॥
 स्ववविपिनदवाग्निनामधेयं, स्वमुष्पदैववैवतंदयालुम् ॥
 हनुजपतिसहस्रकोटिनाशं, रवितनयासद्गुहंहरिंप्रपद्ये ॥ ४ ॥
 अवितरस्वभावनातिदुरं, स्वविभुर्भैर्भुमिभिःसर्द्धैर्द्रव्यम् ॥
 स्ववज्रधिसतारणाधिपोतं, शरणुमहंरधुनंदनंप्रपद्ये ॥ ५ ॥
 गिरिशगिरिसुतमनोनिवासं, गिरिवर्धारिणुभीहिताभिरामम् ॥
 सुरवरहनुजेंद्रसेवितांघ्रिं, सुरवरदंरधुनायकंप्रपद्ये ॥ ६ ॥
 परधनपरदारवर्जितानां, परगुणलूतिषुतुष्टमानसानाम् ॥
 परहितनिरतात्मनांसुसेव्यं, रधुवरमंयुजलोचनंप्रपद्ये ॥ ७ ॥
 स्मिमतइयिरविकासिताननाप्यजमतिमुल्लसंसुरराजनीलनीलम् ॥
 सितजलइहयाइनेत्रशोभं, रधुपति भीश गुरोर्गुंरंप्रपद्ये ॥ ८ ॥
 हरिकमलज शंख इप बेदात्वमिह विभासिगुणत्रयानु वृत्तः ॥
 रविरिवज्रपुरितोदपात्रे, प्वमरपति स्तुतिपात्रभीश भीडे ॥ ९ ॥
 गतिपात शतकोटि सुंदरांगं शतपथ गेयस्वभावना विद्वद् ॥
 दद्वैसदावसातं, रधुपति मार्तिहरं प्रभुंप्रपद्ये ॥ १० ॥

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગજગત કોપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક 3958

વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ૨૫૬૫૦૫ ૨૦૩૧૨

વિષય ૮ - ૧૨૧

(૩)

આરતી.

જયરામ જયરામ જય જય જગસ્વામી પ્રભુ જય જય જગસ્વામી,
 જય સીતાવર રઘુવર (૨) જય અંતર્યામી.—જયરામ (૨)
 ક્ષરતાગ્રજ રણકર્કશ મંગળ કરનારા. પ્રભુ મંગળ કરનારા.
 જય દશરથ કુળ દીપક (૨) પ્રાણ જીવન પ્યારા.—જયરામ (૨)
 પુરાણ પ્રભુ પુરુષોત્તમ ઘટઘટ રમનારા. પ્રભુ ઘટ ઘટ રમનારા,
 જય કર્ણુાકર કેશવ (૨) કલ્પી મલ હરનારા.—જયરામ (૨)
 શરણાંગત પાલક હરી જય કૌશલરાયા. પ્રભુ જય કૌશલરાયા.
 ભવંતારણ અમહારણ (૨) જય જય સુખદાયા.—જયરામ (૨)
 રઘુનંદન જગવંદન વિદ્ય સકળ હરતા. પ્રભુ વિદ્ય સકળ હરતા,
 જયમુની જન મનરંજન (૨) ચૈદ્રલુવન કર્તા.—જયરામ (૨)
 શીવ સરાસન ભંજન જય શાંતીદાતા. પ્રભુ જય શાંતીદાતા.
 કૌશલ્યા હીતકારી (૨) સર્વતણા જ્ઞાતા.—જયરામ (૨)
 જય જય અવધ વિહારી રાઘવ અસુરારી. પ્રભુ રાઘવ અસુરારી,
 જય ધન શ્યામ મનોહર (૨) મહાન ધનુષ્ય ધારી.—જયરામ (૨)
 નયન કમલ અતી સુંદર મંજુલ મુખદીપ્તે. પ્રભુ મંજુલ મુખદીપ્તે.
 પટ આબ્રણ બહુઉત્તમ (૨) શોભે અંગવીશે.—જયરામ (૨)
 ગુણ તમારા અગણીત પારનકો પામે. પ્રભુ પારનકો પામે,
 કહેતાં શાસ્ત્ર પુરાણો (૨) શ્રુતિઓ વીરામે.—જયરામ (૨)
 નામ તમારું રમરતાં સૌસંકટ જાણે. પ્રભુ સૌ સંકટ જાણે.
 મહા પતીત જન પળમાં (૨) પાપ રહીત થાયે.—જયરામ (૨)

(૪૦)

માટે છે તમ પાસે અરજી એમારી. પ્રભુ અરજી એમારી,
દાસ ગણીલ્યો વેગે (૨) મુજને ઉગારી.—જયરામ (૨)
આરતી જ કેઈ એવી. શ્રીહરી નીગાશે. પ્રભુ શ્રીહરી નીગાશે.
ભાણી કહે સૌ તેનાં (૨) પાપટળી જશે.—જયરામ (૨)

ગરબી.

ધન્ય જણે હરિગૂણ ગાયા, સંસારમાં ધન્ય જણે હરિગુણ ટેક.
બધા સંસારમાં તે નરજીલ્યો, બાકી સહુ જણે હવાયા-સંસારમાં ૧
જમના ઝપાટાથી નવ ચેત્યા, ધૂળ મળ્યું હવાપણદ્યા-સંસારમાં ૨
હાથી ઘોડેસુખ પાલેએ સેશું થયું થયું મેળવી ધણી માયા-સંસારમાં ૩
કંઠસાહીતું નેકાદશે પલકમાં, દુરરહેશે સગાંવીત જયા-સંસારમાં ૪
હયા જપો નિત્ય નામ નંદકુવરનું, સફળથશે તહારીકાયા-સંસારમાં ૫
મન સમજે નહિ સોફેરા સમજાવું તો એ શું થાયે—એ રાગ.
નવ આવી લગાર, સમજણ બહુ સમજ વ્યું. મનતુજને છતાં ટેક
શહસવમે જર ભટકે છે તું, અંધબની આંખો છતાં.
કહું શું મુરખ વારે વારે, સ્થિરતા નહી પામ્યું તું ક્યારે;
બ્રમણમાં ભરમાયું ભારે, નવ આવી લગાર—૧
સદગુરુએ પણ બહુ બોધ કર્યો, તે લેયા નહીંતે કાને ધર્યો;
મમતાનો શીરપર ભાર ભર્યો, નવ આવી લગાર—૨
સુણીવાતો વિધ વિધ શાસ્ત્રોતણી, પણ આશા તૂણા નેનહણી.
નવ પારખી માનવ દેહમણી, નવ આવી લગાર—૩
ભાણી કહે મૂઠ કહયું મારું, હજી પણ માની જતો સારું;
નહિતો નહિ યાચે શ્રેય તારું, નવ આવી લગાર—૪

(૫)

રાગ-તુળસીની માળાનો.

રઘુવરના, રઘુવરના, રઘુવરના, ગુણલાગે પ્યારે કે ગુણ લાગે પ્યારા,
અન્ય રૂએ નવ કાંઈ, રઘુવરના ગુણ લાગે પ્યારા. ટેક.
પાર ન જોહનો પામી શકે કોઈ, સર્વથી શ્રેષ્ઠને ન્યારા,—કે ગુણ૦
જન્મ અનેક તણા અતી દુસ્તર, પાપ પ્રલય કરનારા—કે ગુણ૦
મંગળકર, સુખકર, ભવભયહર, આનંદને દેનારા—કે ગુણ૦
ભાણી ભણેવહી તન મન કેરા, તાપ સકળ હરનારા—કે ગુણ૦

૧ ખુશામત વિષે ૧

રાગ સોરઠ.

મારી નાડ તમારે હાથ હરી સંભાળજોરે—એ રાગ
ભાણી કહે ભગવાન ખુશામત કર ભગવાન નીરે;
જશે જરૂર ગતિ તારી સુધરી અવમાન નીરે—ભાણી૦ ૧
જગત તણી કરનાર ખુશામત બનીગયાછે કેવળ તુલુવત;
દશા થઈ છે અંતે ધોળી શ્વાન નીરે—ભાણી૦ ૨
કરીએ જ્યાં લગી હાજી હાજી ત્યાં લગી માત્ર રહે સૌરાજી;
પડતાં ફરક નિશાની રહે ન પિછાન નીરે—ભાણી૦ ૩
મિથ્યા અને પ્રપંચી પુરું સ્વારથ સાધ્યામાં વળી શુરું;
વાતો કરનારું છે જગ અભીમાન નીરે—ભાણી૦ ૪
પ્રેમાજી અતિ પર ઉપકારી નથી અવરકો વિના મુશરી;
પ્રસન્નતા મેળવ એ કૃપા નિધાન નીરે—ભાણી૦ ૫

(૬)

૬

પાવો પ્રેમરસ પ્રાણજીવનરે દીન થઇ જાયુંરે,
મુક્તી માર્ગને આપજો જ્ઞાન, રે હું નહીં રાયુંરે;
રીઝે રાખડી થકી ગરીબ લોક, રે ભોગીને નલાવેરે
અમે રાજના ખાસા ખવાસ, રે મુક્તી પ્રત ન આવેરે
કુષ્ટ જીવને કહેછે અલ્લ, રે અલ્લ જીવ લેખેરે
છતે સ્વામી સોહાગણીતું સુખ, રે સ્વપ્ને ન દેખેરે
નિત્ય નીરખીએ નટવર રૂપ, રે હોંસ દેયામાંથીરે
મન માન્યું મળે જે સુખ, રે એકતામાં કયાંથીરે
અનંત લક્તી સદા સતસંગ, રે મનોહર માયુંરે.
દયા પ્રીતમને આપજો એહ, રે પાય લગી લાગુરે.

સ્વાર્થ વિધે.

(જોઇ લે જીવ જગતનો એ-રાગ)

વિશ્વ મોઝાર વીના કીરતાર સર્વ છે સ્વાર્થના સરદાર
મામા મામી કાકા કાકી માત અને વળી તાત
દાદાને દાદી પણ સ્વાર્થી બેન બનેવી બ્રાત
મીત્ર નીજ નાર પુત્ર પરીવાર સર્વ છે.

સીદ્ધ સ્વાર્થી સાધક સ્વાર્થી રંક તવંગર રાય
શેઠ અને નોકર પણ સ્વાર્થી પંડીત જે કહેવાય
સુમદાતા શુણીકા સતીનાર સર્વ છે.

(૭)

જોગી જંગમ જતી સે વડા સ્વામી મહાન મહંત
 શીષ્ય ગુરુ સંન્યાસી સ્વાસ્થી કાયર ને બળવંત
 ભગતનો ડોળ માત્ર કરનાર સર્વ છે.
 શ્રોતા વક્તા ઉદ્યમી આળશુ માની માન રહીત
 રોગી ભોગી બાળ તરુણ વૃદ્ધ જ્ઞાની મુર્ખ અચ્ચીત
 શાહુ કારી ચોરી કરનાર સર્વ છે.
 માટે સ્વાસ્થીયો જન કેરી આશાનો કરી ત્યાગ
 ભય ભંજન ભગવાન ચરણમાં રાખી દ્રઢ અનુરાગ
 સદૃશ કર માનવનો અવતાર સર્વ છે.

૮

ભજન ઓધવળના મહીતાનો-રાગ.

મનુષા દેહ ધરીને સાધન શું કર્યું
 ન કીધો ન કીધો સાધુ સાથે સ્નેહ જો.
 એજો ને વેજેરે આયુષ્ય વહી ગયું
 અવસર ચુકે શું કરશે વરસી મેહજો-મનુષા ૧
 લખ ચોરાસી ફેરા ફરતાં ફાવીઓ,
 ગર્ભવાસમાં લીધી તારી શુદ્ધ જો;
 બળવીઓ જઠરામાં જનનીના પેટમાં,
 જોને જનમ્યા પેહલાં કીધું દુધજો-મનુષા ૨
 બાલ પછું ખોયુંરે બાધી રમતમાં,
 તરુણપણે તરીયા શું લાગ્યું તાનજો;

(૮)

પાન પાન લાગ્યાંરે વહાલાં અતીથણા;
કોઈ કાળે નધરીયું હરીનું ધ્યાનજે-મનુષા ૩
મંદીરને મેડીરે ગોખ અટારીઓ,
મોલ હવેલી કેરું માન્યું સુખજે;
પુત્રી પશુ પરીવારમાં તું ગુંચાઈ રહ્યો,
જોઈજોઈ રીઝ્યો કામની કેરું મુખજે-મનુષા ૪
હું મારું કરતાં રે આયુષ્ય વહી ગયું,
ધન મેળવવાં અંતર અધીકી આશજે;
ધણું ધણું કરતાં રે ધડપણ આવીયું,
કોઈ કાળે ન સમર્યો શ્રી અંવીનાશજે-મનુષા ૫
દંત પડયા કર પણ લોલતા ટળી નહી,
મનતો જાણે પાંચ વરસનું બાળજે;
આશાને તૃણા રે તોય ટળી નહી.
એમકરતાં શીર આવી પહોંચ્યો કાળજે-મનુષા ૬
અંગ શીતળ થયું ઈંદ્રો ચાલે નહી,
નાક મુવે કાંઈ ગળવા લાગ્યું નેણજે;
કોઈનું બોલ્યું કાને તે નવ સાંભળે,
મુખથી કાઢે જઠર વરથનાં વેણજે-મનુષા ૭
અંતકાળે શરીર ની શુદ્ધી નવ રહે,
કંઠ રૂંધ્યો કાંધ મુખથી નવ બોલયજે;
ધર્મ રાજના કુતે પાસે બાંધીયો,
લજન વીના નરહાથ ધંસતો જાયજે-મનુષા ૮

(૯)

થોડામાં શીખામણુ ઠહી ચીંતામણી,
જે કોઈ માને તેનાં શીજે કાજજે;
નાગરના સ્વામીને લજીએ લાવશું,
માટે રટીએ રસના એ શ્રીરામજે—મનુષા ૯
રાગ ઉપરનો.

દુધ પીયો ને મારા પ્રાણુ સનેહી રામચંદ્ર રધુરાધરે.
ગવરી ગાયકો દુધ મંગાવું માંહી સાકર ડારીરે. દુધ. ૧
એલચી જયદ્ધળ કેસર પીસ્તે છાધરે.
પ્રેમ પ્રીતસે દુધજ ઝોટયો આણા પાસેરે. દુધ. ૨
જીણે ઝીણે વાહુલે દુધજ ઠાર્યો પ્રભુ મનમો મુસકાધરે.
લછમનજીતો ચમર ઝુલાવે જનકી દુધજ પાયેરે. દુધ. ૩
સીતલ જલ ઝારી ભરી લાઈ માહી ગંગા જલ વારીરે.
પાન સુપારી બીડલાં સુધારી. દયોમુખમાં મુખવાસરે. દુધ. ૪
નારાયણ સુત ગુરૂ પ્રસાદે અરજ અમાંરી એહીરે.
અવીચળ ભકતી આપો સ્વામી દીનદયાળ ગુંસાધરે. દુધ. ૫

૧૦

ભજન

જગતના નિયંતા દીસે ન્યાય તારો ન્યારો
કથન કરે ઠાઈપણુ ન આવે તેનો આરો ॥ ૧ ॥ જગત.
સાખી.

જને જીજી લક્ષ્મી છે તેને નહી સંતાન
ગરીબ ઘેરદાળે વળે જ્યાં ખાવા નહી ધાન ॥

(૧૦) ૪૮૧૯

તેથી આ સંસાર સાર ઉભયને અકારો ॥
જગતના નિયંતા દીસે ન્યાય તારો ન્યારો.

સાખી.

અખુટ ખજનો અવનીમા વિધાનો આવાર ॥
પણ તેનો સુત નહિં બણે ભર્યા જ્યાં ધન ભંડાર ॥
ગરિબને તે બહુ ગમે પણ શું કરે બિચારો ॥ જગતના ॥

સાખી.

જને સાધન સોપિયાં તે ન કરે ઉપયોગ ॥
ગરીબ નિજ મનમાં રહે કરવા શુભ શંયોગ ॥
પણ પાટો ખાધે નહીં બહુકરે બિચારો ॥ જગતના નિયંતા ॥

સાખી.

શાણુ સુશીલ પુરૂષને કરમે કુલટા નાર ॥
ગુણ વગર ગમારને રંભા વરે અપાર ॥
તેથી આ જગત માંહીં જનમ લાગે ખારો ॥ જગતના નિયંતા ॥

સાખી.

સતીને પટકુળ પેરતાં કરવો પડે વિચાર ॥
નિર્લજ કુલટા નારતે સજે સોળ શ્રંગાર ॥
સતી તો પિડાય સુખ પામે છે હુબરો ॥ જગતના નિયંતા ॥

સાખી.

અહિંખપ તેનો ત્યાં ધણો જગજશ અધિન થાય ॥
લુચ્યા પાપી લોકથી આ ભવસિંધુ ભરાય ॥
હા તોફા વીજય ક્રસે નીતિ એજનારો ॥ જગતના નિયંતા ॥

(૧૧)

સાખી.

સુંદર કુલ ગુલાબનું કીધું તે સુળધાર ॥
કસ્તુરી કાળી કરી કે વે તું કિરતાર ॥
કીધી મીઠે કેવડે તેં કાંટા કેરી હારો ॥ જગતના નિયંતા ॥

સાખી.

જનમાં મુકયા કાગડા વનમાં મુકયા મોર ॥
અશોક આંખાને તજી અમર કીધાં થોર ॥
એવા તારા કાયદામાં કર ન કાં સુધારો—જગતનાનિયંતા.
જગતના નિયંતા દીસે ન્યાય તારો ન્યારો ॥
કથન કરે કોઇ પણ ન આવે તેનો આરો ॥

પદ ૧૧ મું—રાગરામગ્રી.

કૃષ્ણ કહેતાં શું બેસે નાણું, મુરખ તને કૃષ્ણ કહેતાં શું બેસે ૦ ટક
મિથ્યા લવરીકરે મનગમતી, નહીં તેનું ઠામને ઠેકાણું—મુરખ ૦ ૧
દામનું કામ નહીં પરીશ્રમ, ગાતાં ગોવિંદ ગુણગાણું—મુરખ ૦ ૨
કિંચિત શ્રમને લાભ ધણેરો, નહિ કોઇ એહ સમાણું—મુરખ ૦ ૩
ખાતો નહોયતો નખળો કહું તુને, જોઇએ બશેરનું ભાણું—મુરખ ૦ ૪
હરિભજતાં તુને આજસઆવે, ભવભટકણ નિશવાહાણું—મુરખ ૦ ૫
કોદહાડો તુને કોલીનથવુંજે, કૃષ્ણ કિરતન મુખઆણું—મુરખ ૦ ૬
પ્રભુસમરણ વિના ભવ ન તરાયે, હું નિશ્ચે કરીને જાણું—મુરખ ૦ ૭
જનક્યોકહેહરિભજમનમાહારા, ફરી નહિ મળે આટાણું—મુરખ ૦ ૮

(૧૨)

પદ ૧૨ મું

જે કોઈ પ્રેમ અંશ અવતરે, પ્રેમરસ તેના ઉરમાં ઠરે. ૧
 સિંહણ કેરું દુધ હોય તે, સિંહણ સુતને જરે;
 કનકપાત્ર પાએ સહુ ધાતુ, ફેડીને નીસરે-પ્રેમરસ ૦ ૧
 સકર ખોરનું સાકર જીવન, ખરના પ્રાણજ હરે;
 ક્ષાર સિંધુનું માછલડું જયમ, મીઠા જળમાં મરે-પ્રેમરસ ૦ ૨
 સોમવેલિ રસપાન શુદ્ધ જે, પ્રાણણ હોય તો કરે;
 વગળ વંશીને વમન કરાવે, વેદ વાણી ઉચરે-પ્રેમરસ ૦ ૩
 ઉત્તમ વસ્તુ અધિકાર વિના મળે, તદ્દપિ અર્થ નસરે;
 મત્સ્ય ભોગી બગલો મુકતાક્ષણ, દેખિ ચંચુ ના ભરે-પ્રેમરસ ૦ ૪
 એમ કોટી સાધને પ્રેમ વિનાં, પુરૂષોત્તમ પુઠ નફરે;
 દયા પ્રીતમ શ્રી ગોવરધનધર, પ્રેમ ભક્તિયે વરે-પ્રેમરસ ૦ ૫

પદ ૧૩ રાગ પ્રભાતી.

ગાવડી દેજે ગોપાલ લાલ, તણુ ટાણુ દુધ પાયરે ટેક.
 રૂપો સુખો રોટલો કાના હમથી નહી જમાયરે
 એવી પ્રભુજી ગાવડી દેજે દુધની શેરું થાએરે-ગાવડી.
 કાળી પીળી ધોળી કાના લીલડીએ મન લોભાયરે
 એવી પ્રભુજી ગાવડીદેજે વાછડીએ વીયાયરે-ગાવડી.
 નેનસે કોમલ નેત્રામાવા હમથી નહી ધુમાયરે
 એવી પ્રભુજી ગાવડીદેજે દાડીયા ભરાયરે-ગાવડી.

આલતાં હમને ચકરી આવે હમથી ખીસો નહી ખોડાયરે
 એવી પ્રભુજી ગાવડીદેજે આફરડી બંધાયરે-ગાવડી.
 ખાણુ ખવડાવ જેને પાણી પાજે હમથી નહીં ફરાયરે
 પુરૂષોત્તમજી પુળા નીરજે ગુણુ નર સૈયો ગાયરે-ગાવડી.

૧૪

હવે મુને હરિ નામથી નેકુ લાગ્યો એ રાગ.

જગતખધું સ્વારથનુંજે સંધાતી, સગાનિજ ન્યાતી પરન્યાતીરે-જ૦
 બેન બનેવી તાતલાઇ ભત્રીજ, અને મીત્ર તનય નીજ નારી
 દાદાદાદીકાકા કાકીને કંઈને કુવા, માસા માસીને માતતારીરે-જ૦
 સાસુસસરાસાળાસાળીયો મામામામી, આદિ કુટુંબીજ કે વાયે
 હોય પોતાતણો સ્વારથ ત્યાંજસુધી, તનમન ધનવડે ચાહેરે-જ૦
 દ્રવ્ય વગર કોઇ ભાવે અભાવે મીડી વાણીથી પણ ન બોલાવે
 હોય જે પાસ ધન તો ખમાખમા કરતાં સહુ,
 વગર બોલાવે દોડયા આવેરે-જગત.

કોઇ કાકાને કોઇ મામાનેકોઇ બાધ, કોઇ કહેમીત્ર મમકહાવે
 હોય સંબંધન તોય સંબંધ પુરો, સ્વારથ સુધી દરશાવેરે-જ૦
 જ્યાંલગી સ્વારથ સરસે ત્યાંસુધીતારા, સરવે સંબંધી થઇ રહેશે
 જીવ ગયો એમ જાણતાં માંજ તારી, કોમળકાયા બાળીદેશેરે-જ૦
 જગને જણાવવાને સગા કુટુંબી તારા, રૂદન ઉપરથી કરશે
 જકાંઈ હશે તુજ ધરમાં તે લુટી લેવા, પાછલ પ્રયત્ન આદરશેરે-જ૦

ભાઈ કહેશે હવે વાર કરો ન તમે, ચાવી તિએરી તણી લાવો
 હતો બંધવ મારો માટે ત મારો તેમાં, કાંમનહિકાંધ આવેલાવોરે-જ૦
 નારી કહેશે ખરો બ્રાત તમારો, પણ હતો એ ભરથાર મારો
 માટે ખરો હક લાગેછે મારો તેમાં, કાંકાં તમે ન વૃથા મારોરે-જ૦
 ખહેની કહેશે હતો બ્રાતએતો મહારો, માટે લાગે, તમારું નવકાંધ
 એવીરીતે તારા સરવે કુટુંબીમળી, તકરારો કરશે માંહોમાંહોરે-જ૦
 કોઈ રીતે નહી કાવીશકે તોપછી, છેવટે ઠારટમાં જશે
 પણનિજ સ્વારથ સાધ્યાવિના નહીરહે, સ્વારથીકો પણ પ્રયાસેરે-જ૦
 એક પણ પાધ નહીખરચે પાછળતારી, અન્યનીઆશા સીધધારે
 કરવુંજે હોયતેક રતુજ હાથે નહિતો, પરતાવું પડશે ભારેરે-જ૦
 જમડાનામારખાવાપડશેપુરણજયારે, આડું નહિઆવેકોઈત્યારે
 માટે મુરખ ભગવાન ભજનકર, ઉગરવુંજે હોય તારેરે-જગતબધું.

૫૬ ૧૫

વૈષ્ણવ નથી થયો તુંરે, શીદ ગુમાનમાં ધુમે;
 હરિજન નથી થયો તુંરે ટેક.
 હરિજન જોઈ હૃદયું નવ હરખે, દ્રવે ન હરિગુણ ગાતાં;
 કામધામ ચટકી નથી ફટકી, કોધે લોચનરાંતાં-વૈષ્ણવ ૧
 તુજસંગે કોઈ વૈષ્ણવ થાયે, તો તું વૈષ્ણવ સાચો;
 તારા સંગનો રંગ ન લાગે, તાંહાં લગી તું કાચો-વૈષ્ણવ ૨
 પર દુઃખ દેખી દૃઢેન દાગે, પરનિંદા નથી કરતો
 વાહાલ નથી વિકલ સુસાયું, હઠેન હું હું કરતો-વૈષ્ણવ ૩

(૧૫)

પરોપકારે પ્રીતન તુજને, સ્વારથ છુટયો છે નહીં
કેહેણી તેવી રહેણીનમણે, કાંહાંલખ્યું એમ કહેની-વૈષ્ણવ ૪
ભજવાની રૂચિ નથી મન નિશ્ચે, નથી હરિનો વિશ્વાસ
જતગતણી આશાછે જાંહાં લગી, જગત ગુરુ તુ દાસ-વૈષ્ણવ ૫
મનતણે ગુરુ મન કરીશ તે, સાચી વસ્તુ જડશે
દયા દુઃખકે સુખમાન પણ, સાચું કહેવું પડશે-વૈષ્ણવ ૬

૧૬

હે કૃષ્ણચંદ્ર કૃપાલુ કમલાકાંત કેશવ ઇશ્વરા
રાધારમણ વિભુનંદ નંદન બાંશીધર પરમેશ્વરા
ગીરીધારી કુંજ બીહારી ભવભયહારી ભુધરનરહરી
આનંદ કંદ મુકુંદ કેશીકંશ આદી તણા અરી
ગોપીજનોના પ્રાણુવદ્વલ રયામ સુંદર યદુપતી
મધુસુદન મન મોહન મોરારી ચક્રપાણી જગપતી
શારંગધર દુષીકેશ યદુકુલ અર્ક શ્રી હામોદરા
ગોવીંદ શ્રી ગોપાલ ગરુડાધ્વજ પ્રભુ અખીલશ્વરા
નટવર નરોત્તમ કષ્ટ હરતા સુખ કરતા સર્વદા
અભરા ભરણ દીનબન્ધુ સઉની ટાળનારા આપદા
જપતાં તમારું નામ ફેરો ભવ વીશે નાતે ફરી
એવા હરી હે પ્રાણુમીએ ભગવાન પ્રીતી ઉરધરી.

(૧૬)

૧૭

સુધારા વીરો-રાગ મરસીયા.

હાય હાલમાં, સુધારાએ ધર ધાલ્યું;
ગયું નારીઓનું, શીલવત હાલ્યું-હે-હાય હાલમાં
રહી શરમ ન કોઈની લગારે, મનમાને તેવી મોજ મારે;
ધર્મનીતી પર પાય ધારે-ટક-હાય હાલમાં
મરિયાદ વડીલોની મેલી, ચાલ ચાલેછે છટકે છકેલી;
કજીઆમાં તૈયાર થાય પેલીરે-હાય હાલમાં
વળી લજ્યાનો લંગ જમા થાયે, તેવા વસ્ત્રો ધરે અંગમાંહે;
નિત્ય નાટકો જોવાને જાયેરે-હાય હાલમાં
પુટ છત્રી વિના નવ ચાલે, વળી આંખોમાં ચરમા ધાલે;
પર પુરૂષના કર ઝાલેરે-હાય હાલમાં
પતિ કેરું જરા ન માન રાખે, તરણાની સમાન કરીનાંખે;
બોલ ગરવ તણા મૂખ ભાખેરે-હાય હાલમાં
કરે ઇંદ્રીશ પપનાદેખાઓ, કોઈ રાખે આપાનિ ઝુલકાંઓ;
પાડે ફેશને બલ સેંથાઓરે-હાય હાલમાં
પાનપટિઓ નિરંતર ચાલે, પુખ અત્તરને સેંટ ઉડાવે;
ટાપટીપમાં ન ખામી લાવેરે-હાય હાલમાં
અણુ ધાર્યા ખરચો કરાવે, ધરકામમાંહિ આળસ આવે;
પતિ ઉપર હુકમે ચલાવેરે-હાય હાલમાં.

(૧૭)

નવી ફેશનો એ હાટ વાળ્યો બુના રીવાજને છેક ટાળ્યો;
કેવેા આળ્યો જમાનો નિહાળોરે—હાય હાલમાં
જને કહોછો ખહેનો સુધારો નથિ સુધારો એ છે કુધારો;
માટે શિખ મારી ઉરમાં ધારોરે—હાય હાલમાં
નિજ ધર્મ નિતીને તજેમાં, અવળા શણગારો સજેમાં;
પતિ વિના બીજનેલજેમાં રે—હાયહાલમાં સુધારાએધરધાટ્યું.

દોહરો.

રામ નામકી લુટહે લુટ શકે તો લુટ,
અંતકાલ પરતાયગેં પ્રાણ બચગો છુટ.

ભજન.

૧૮

મળયો મનુષ્ય જનમ અવતાર, માંડ કરીને;
તમે ભજ્યા નહીં ભગવાન, હેત ધરીને.
પછી ખાશે જમના, માર પેટ ભરીને;
તેથી રામનામ સંભારને. ટેક.
ગદ્ય પળ પાછી નહિ આવે, હે મુરખ મુઠગમાર;
ભવસાગરનીલુલવણીમાં,વિતિગયાબુગચારફેરાફરીનેમળ્યો.
જઠરા અગ્નિમાં બુગતે રાખ્યો, નવમાસ નીરધાર,
અરજ કીધી અલખેલાની, ખાર ધર્યો અવતાર;
માયામાં મોહિને—મળયો મનુષ્ય.

(૧૮)

કળયુગ કુડો રંગેરૂડો, કોઈ નવ પામ્યો પાર,
જપતપ તીરથયોગ બનત નહિ, એકનામ આધાર;
કૃષ્ણ કહીલે—મળ્યો મનુષ્ય૦
ગુરુગમપામ્યો ચરણે આઁયો, સુધર ગયો સખડાજ,
ગંગદાસકું જ્ઞાન બતાવ્યો, રામદાસ મહારાજ;
દયા કરીને—મળ્યો મનુષ્ય જનમ અવતાર માંડકરીને.

પદ ૧૯ મું.

ગાજે ગાજેરે ગોાવંદ ગુણુ નિત્યે ગાજે. ટેક.
હસ્તવડે કરજે હરીસેવા, ચરણે, હરિ દરશન ધાજેરે—ગાજે૦ ૧
નેત્રે નિરખજે નંદનંદનને, હરિજસરસ શ્રવણને પાજેરે—ગાજે૦ ૨
બ્રાણુને પુષ્પપ્રસાદીતુળશી, પ્રભુને પ્રસાદસાધુસંગે ખાજેરે—ગાજે૦ ૩
નમનકરેશિરહરિહરિજનને, તીર્થનાતિર્થમાં નિતહાજેરે—ગાજે૦ ૪
મન મધુવૃત પદકમળે રાખે, દાસદાસ હરિનો થાજેરે—ગાજે૦ ૫
સતસંગ વીના પલકયોદ્ધામાં, દુષ્ટ સંગથકી દુરબજેરે—ગાજે૦ ૬
દેહધરી સહુ પર દયારાખે, હરિગુણ હરિજનસમ ચહાજેરે—ગાજે. ૭
સાચો રનેહ રાખ કૃષ્ણ સાથે, ઇળકરી વિશ્વને માહાજેરે—ગાજે. ૮
એ શિક્ષા દયો કહે આવેતો, વણુશ્રમે વૈકુંઠ બશેરે.—ગાજે. ૯

બહેર ખબર.

સર્વે જ્ઞાતુ સજ્જનો ત્યા ખહેનોને વિનંતિ કરવામાં આવેછે કે નાગદેવી સ્ટ્રીટમાં શ્રીરામચંદ્રજીના મંદીરમાં દરરોજ ખપોરના કલાક ૩ થી. ૫ સ્વધર્મ સુબોધક સ્ત્રીમંડલ એકઠું થાયછે જ્યાં ભક્તી શ્રદ્ધા ત્યા પાતિવ્રત વધારે પર સારાં વ્યાખ્યાનો આપવામાં આવેછે તેથી ત્યાં પધારીને તેનો અમુદય લાભ લેવાની દરેક આર્ય ભગિનિને વિજ્ઞપ્તિ કરવામાં આવેછે.

તેમજ રાત્રીના કલાક ૭ થી. ૮ દરરોજ સ્વધર્મ સમાજ નામનું સુમુક્ષુ પુરુષોનું મંડળ એકઠું થાય છે ત્યાંપણ મહાભારત રામાયણ શ્રી ભગવદ્ગીતા વિગેરેમાંથી ભક્તિ શ્રદ્ધા યોગ દાન તપ વિગેરે વિષયોપર ધણાંજ અસરકારક વ્યાખ્યાનો અપાયછે તદ્દીપરાંત ભક્ત શિરોમણી પરમ વૈષ્ણવ શ્રીયુત્ અનંત પ્રસાદ ત્રીકમલાલભાઈની પદ્ધતિ અનુસાર પંડીત બહેયર લાલ આદિત્યરામ દરરોજ હરિ કિરતન કરીને દરેક આવનારનું મન ધણીજ સારી રીતે રંજન કરેછે માટે આવા અમુદય તકનો લાભ લેવા દરેક ભાગ્ય શાલીએ પ્રયત્ન કરવો એવી ભલામણ કરવામાં આવેછે.

સ્વધર્મ સમાજ તરફથી.

સોની. ભગવાન વિશ્રામ દેવવડાકર.

મોહર ખખર.

જુની અને જાણીતી મીઠાઈની મોટી દુકાન જુમ સામેથી પડીજવાથી હાલમાં અહિંઆ ખોલી છે.

જેથી ભગવાનજી સુંદરજી ફેન્સી મીઠાઈ અમારી મીઠાઈ તથા જુદી જુદી જાતના લહેજતરાર ચીન. જપાન તથા વિલાયત સુધી પહોંચી જગડતા નથી ખાત્રી માટે સરટીફિકેટ તથા ધનાભો અમારા પાસે માન્ય રાખેલાં છે.

તા.૦૬૦—મહેરખાન ધરાકોને લગન સરા તેમજ ખીજ અવસરે જોઈતી મીઠાઈ વરધીથી મનપસંદ બનાવી આપવામાં આવે છે. ખાત્રી કરવાને માટે એક વખત કામ પાડી જોવા વિનંતિ કરવામાં આવે છે.

૪—મસીદ બંદર રોડ કોલસા મોહલા સામે દુકાન નંબર ૩૨-૩૩ મુંબઈ.

ખીજ સાખા હનુમાનમલીને નાકે ફીલાખીદહીંમમાં આ પુસ્તકનો તમામ ખર્ચ જેથી ભગવાનજી સુંદરજી મીઠાઈવાળા જે વિધિ તેજક કાર્ય માટે આપેલ છે, આ વિધિ તેજક કાર્યમાં મદદ કરવા પ્રભુ તેમને સદ્વિચાર અન્ન સુખદિ આપો અસ્તુ ! ! !

લી. ઠક્કર હરજીવનદાસ મેથલ.

